

Kmet mu dá žita. — Ko mine teden, pošljejo duhovnik družega reveža z imenom: „Posvečeno bodi tvoje imé — iz rodú: „pridi k nam tvoje kraljestvo.“ Zopet čez nekaj časa pošljejo tretjega z imenom: „Zgodi se tvoja volja — iz rodú: „kakor v nebesih takó na zemlji.“ In takó mu pošljejo duhovnik še več revežev, a zadnjič pridejo sami k bogatemu kmetu ter ga vprašajo, če je razposodil žito. „Razposodil sem ga“ odverne kmet. Kako se imenujejo dolžniki?“ poprašajo spovednik. Kmet jame naštevati vse dolžnike po versti takó, da izmoli ves očenaš, in ko se mu gospod nasmejejo vpraša je kmet zakaj se mu neki smejejo, „zató,“ odgovoré spovednik, „ker ste se zdaj naučili očenaš, kterega poprej niste znali.“ Vse mu zdaj razložé, kako mu so polajšali učenje te molitve. Kmet pa je daroval revežem vse žito, ki jim ga je bil razposodil, in je bil duhovniku zeló hvaležen, da ga so v tako kratkem času naučili „očenaš“ moliti.

Iván G.

Pajek in polž.

(Basen.)

Srečala sta se nekega dné pajek in polž. Pajek nagovori polža rekoč: „Ljubi moj, povej mi vendar, kako je mogoče, da ves čas prebivaš v tako majhnej in tesnej hišici, kakoršno nosiš na svojem herbtu? Poglej mene! Jaz prebivam v lepih izbah in poslopjih; včasih predem svojo pajčevino celó okrog kraljevih prestolov.“

Pohlevno odgovori polž: „Majhna, pa moja je hišica, v ktorej prebivam.“

Spomini na mladost.

Oj rajski časi, kje ste vi,
Oj časi mojih mladih dni?
Ko sem po vertecu skakljaj
Nedolžno se s tovarši igral!

Oj rajski časi, kje ste vi,
Oj časi mojih mladih dni?
Ko še nedolžen in vesel
Prebirat strune sem začel!

Oj rajski časi, kje ste vi,
Oj časi mojih mladih dni?
Ko sem po trati šetal se
In bele tergal rožice!

Oj rajski časi, kje ste vi,
Oj časi mojih mladih dni?
Ko mlado moje serčice
Nij bolečin poznalo še!

* * *

Veseljalni časi vi
Za vami duša hrepeni!
Vernite oh, se spet nazaj,
Otroški mi darujte raj!

I. Libijanski.

